

[Niels Frederiksen.]

der ved Lov er kommet for det indenlandske Forbrug, har det danske Landbrug opnaaet Muligheden for — med samme Eksportmængde og samme Forsyning til det indenlandske Forbrug — at opnaa en Merpris af omkring ved 200 Mill. Kr. aarlig. Det er givet, at en Sterlingkursforbedring fra 20 til 22½ ikke kan være medvirkende i det Omfang prismæssigt, de to Ting er indbyrdes isoleret i denne Forbindelse. At en Kursforbedring for Pundet i Forhold til den danske Krone til 22½ virker prisforbedrende, er uomtvisteligt, men det er minimalt i Forhold til den Forbedring af Flæskeprisen, som Englandsoverenskomsten og Englands Kontingentering i sig selv medfører for dansk Landbrug.

Angaaende Kronopolitikens prisfordyrende Virkning ønsker jeg for mit Vedkommende at udtale, at jeg anser Situationen for at være denne, at man paa dette Omraade har drevet Sagen saa vidt, som man, uden at det giver Bagslag, kan drive den, og den Opfattelse, der endnu raader omkring i Landmændenes Kreds, at man ustraffet kan anvende Kronopolitik til prisfordyrende Formaal, er efter min Mening nu som før fuldkommen Fantasteri.

Den Kriselovgivning, vi enedes om i Foraaret, har sat sit Spor i Prisforholdene, og den Lovgivning, der hjemlede Landbruget Ret til at kræve en Merpris af de danske Forbrugere af Flæsk for 800 000 Svins Vedkommende om Aaret, har givet en Prisstigning paa det hjemlige Behov under de nuværende Forhold af omkring ved 30 Mill. Kr. En Fortsættelse af prisfordyrende Foranstaltninger maa ses i Forbindelse med det, der allerede er sket.

En fortsat Kriselovgivning har alle erkendt var nødvendig for at naa til Ende med de økonomiske Reformere, som Kriseforholdene har nødvendiggjort, og Sommerens Forhandlinger har drejet sig om en Fortsættelse paa forskellige Omraader. Der er fra Oppositionspartiernes Side rettet stærke Bebrejdelser mod Regeringen, fordi den er gaaet ind for en Politik, hvis Resultat skulde være en samlet Kriselovgivning, drejende sig om Landbokommissionens Forslag, om en fortsat Rentesækning, om en Lovgivning, der sikrede de arbejdsløse økonomisk Hjælp i den kom-

mende Vinter og friede dem for at gaa over fra Arbejdsløshedskassehjælp til Kommunehjælp, og om Støtte til betrængte Grene inden for Landets forskellige Erhvervsomraader. Man har brugt saa stærke Udtryk som dette, at det er uhørt, at en Regering ikke gennemfører de Love, hvorom der er Enighed, men kobler dem sammen med andre Love, hvorom der er Strid. Jeg vil gerne over for de ærede Medlemmer Hr. Brorsen og Hr. Christmas Møller gøre opmærksom paa, at om Landbolovene var der ikke Enighed mellem Partierne uden med et vist Forbehold. Det var en Forudsætning for de Loves Vedtagelse, at man skulde føre Rentesækningen til Bunds.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som retter Bebrejdelser mod Regeringen, har jo selv gjort Brud paa den Forudsætning, hvorunder Enigheden opnaaedes og Indstillingen blev givet, selv om han i Tide tog Forbehold; han er jo ikke til at formaa til paa sit Partis Vegne at føre en Rente politik, der gør Kapitalens Pris billigere. Og det ærede Medlem Hr. Brorsen maa vide, at som Forholdene laa, vilde det være ubilligt og urimeligt af Mindretallet at forlange, at man gennemførte Landbolovene isoleret og saa overlod til Mindretallets For godt befindende, om der skulde gives en Krisehjælp til lige saa betrængte Dele af den danske Befolkning i den kommende Vinter. Det, som Forliget strandede paa, var i Virkeligheden kun dette, at man fra Oppositionspartiernes Side ikke vilde imødekomme Regeringens Krav om at sikre økonomiske Midler til at imødegaa Arbejdsløsheden i den kommende Vinter, saaledes altsaa, at de arbejdsløse ikke blev tvunget over til Kommunehjælp. Man forlangte ikke større Skatteudskrivning, Skatteudskrivningen skulde flyttes fra Kommunerne til Staten, og man vilde bevare de forsikredes Ret til at blive i Arbejdsløhedskasserne uden at tvinge dem til at faa Hjælp gennem Kommunerne og det sociale Udvalg. Den Forhandling, der førtes, og det Resultat, den førte til, har vist, at den siddende Regering ikke tog fejl, da den ønskede at sikre sig den samlede Kriselovgivning under eet. At Oppositionspartierne lod hele Kriseforliget strande paa Modviljen mod at sikre de arbejdsløse en rimelig Mulighed for Hjælp i den kommende Vinter, er det mest fuld-